

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 7 rozhodl soudkyní JUDr. Marií Filippiovou ve věci žalobce:

- žalobců:
- a) [redacted], narozený [redacted], bytem [redacted]
 - b) [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted]
 - c) [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted]

žalobci a) a c) zastoupení advokátkou Zuzanou Candigliota, se sídlem Burešova 615/6, Brno

proti

žalované: **ČR - Ministerstvo vnitra**, IČ: 00007064, sídlem Nad Štolou 936/3,
170 34 Praha 7

o náhradu nemajetkové újmy

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna do 30ti dnů od právní moci rozsudku zaslat každému ze žalobců písemnou omluvu v následujícím znění:

Vážený pane [redacted] Vážená paní [redacted] Vážená paní [redacted]
ve dnech 12. a 13.9.2009 příslušníci Policie České republiky protiprávně zasáhli do Vašich základních práv a svobod a osobnostních práv především do práva na osobní svobodu a zachování lidské důstojnosti, když bez právního důvodu byl proti Vám proveden zákrok a omezena Vaše osobní svoboda.

Shodu s prvopisem potvrzuje Elena Bocková

Za zásah do Vašich práv se Vám tímto omlouváme.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům a) a c) na nákladech řízení částku 85 911,68 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky žalobců a) a c).

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni b) na nákladech řízení částku 24 520 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobci se žalobou domáhali na žalované omluvy a zaplacení zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč každému ze žalobců s tím, že se dne 12.9.2009 všichni tři žalobci zúčastnili poklidného spontánního shromáždění na podporu myšlenky squattingu. Okolo 21.30 hod speciální pořádková jednotka bez jakékoli předchozí výzvy či varování přehradila ulici za jejich zády, čímž byl znemožněn odchod z místa. Následně byli žalobci i s dalšími zúčastněnými zajištěni. Přitom policisté s nimi zacházeli velmi hrubě, včetně vulgárního nadávání. Žalobci a) a c) byli přinuceni lehnout si na zem. Žalobkyně b) byla donucena stát zhruba 2 hodiny u zdi s rukama nad hlavou. Později byly všechny zajištěné osoby naloženy do policejních antonů, kde musely strávit delší dobu v policejním voze se značně vydýchaným vzduchem. Později byli zajištění odvedeni do cel, kde panovaly nehygienické podmínky, cely byly přeplněné v rozporu s platnými normami a žádosti žalobců o využití toalety byly akceptovány se značným zpožděním. Vybavení cel vylučovalo možnost spánku a nebyla poskytnuta ani příkrývka. Za celou dobu zajištění dostali žalobci dva oschlé krajíce chleba. Všichni tři žalobci byli dne 12.9.2009 zajištěni, přičemž pro jejich zajištění nebyl dán žádný důvod. Postup policie při jejich omezení osobní svobody byl nepřiměřený a v průběhu zajištění žalobců a jejich pobytu na cele byla porušována jejich zákonná práva jako osob omezených na svobodě. Jedná se o právo na vyznění osoby blízké. Jednáním státních orgánů bylo protiprávním způsobem zasaženo do několika základních práv a svobod, zaručeným Listinou základních práv a svobod. Žalobcům tak vznikla závažná nemajetková újma.
2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a vznesla námitku promlčení. Dále uvedla, že žalobci a) se za neoprávněné připoutání k tyči a žalobkyni b) za neposkytnutí informace o předpokládaném úředním postupu v její věci, nucení stát čelem ke zdi s rukama nad hlavou, ačkoliv pro to neexistoval žádný zákonný důvod, umístění do cely s větším počtem osob, neposkytnutí dostatečného oděvu a stravy při pobytu v cele, nezdvorné chování příslušníka policie na místním oddělení Smíchov se omluvila ředitelka Obvodního ředitelství policie Praha II. Ředitelka Obvodního ředitelství Policie II dopisem ze dne 15. října 2010 adresovaným zástupkyni žalobců se omluvila žalobci a) a žalobkyni c) za nesprávný úřední postup spočívající v přeplněnosti cely a neposkytnutí adekvátní stravy. Prokázaná pochybení policie byla odčiněna samotným konstatováním porušení práva a shora uvedenými omluvami.
3. Zdejší soud rozsudkem ze dne 11. října 2011 pod č.j. 10C 190/2009-29 žalobu zamítl s ohledem na vznesenou námitku promlčení.
4. Proti tomuto rozsudku podali žalobci v zákonné lhůtě odvolání. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 19. dubna 2012 pod č.j. 20Co 64/2012-48 rozsudek soudu I. stupně ve výroku ohledně zamítnutí žalobního návrhu, aby byl žalovaný povinen zaplatit každému ze žalobců

Shodu s prvopisem potvrzuje Elena Bocková

částku ve výši 50.000,- Kč potvrdil a rozsudek ve výroku o věci samé ohledně zamítnutí žalobního návrhu, aby byl žalovaný povinen zaslat každému ze žalobců písemnou omluvu tam uvedenou a ve výroku o nákladech řízení zrušil a věc vrátil tomuto soudu v tomto rozsahu k dalšímu řízení. Městský soud v Praze v odůvodnění rozsudku uvedl, že soud I. stupně dospěl ke správnému závěru o promlčení nároku žalobců na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích. Vytkl soudu I. stupně, že dostatečně neuvážil, že součástí žalobního nároku je omluva, která nepodléhá promlčení.

5. Zdejší soud rozsudkem ze dne 15. října 2013 zamítl opět žalobu, kterou se žalobci domáhali na žalovaném zaslání písemné omluvy specifikovaného textu, když s ohledem na námitku promlčení a s přihlédnutím k závěru uvedenému v judikátu Nejvyššího soudu ze dne 23. dubna 2013 sp.zn. 30 Cdo 2387/2012 došlo k promlčení předmětného nároku.
6. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. června 2014 pod č.j. 20 Co 267/2014-117 rozsudek soudu I. stupně potvrdil, když shledal nárok žalobců na omluvu za promlčený a neshledal žalovanou vznesenou námitku promlčení za rozpornou s dobrými mravy ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., neboť žalobcům ve včasném uplatnění nároku nebránila žádná překážka.
7. Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 19.10.2016 pod č.j. 30 Cdo 4776/2014-152 dovolání žalobců zamítl, s tím, že dovolací soud v R 72/2013 dospěl k závěru, že se podle § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. promlčuje i nárok na náhradu nemajetkové újmy osobní povahy, zejména v podobě konstatování porušení práva nebo omluvy. V době před vydáním rozsudku R 72/2013 mohly i osoby práva znalé interpretovat § 32 odst. 3 OdpŠk jako neaplikovatelný na nároky na náhrady nemajetkových újem v podobě omluvy. Na druhou stranu ustanovení § 32 odst. 3 OdpŠk je relativně jasné. Uvedené svědčí o tom, že dovolatelé v době uplatnění svých nároků mohli být v pochybnostech o výkladu právní normy. Za takových okolností ovšem měli jednat obezřetně, nikoliv spoléhat na pro ně příznivější výklad právní normy. Dovolatelé nepoukázali na žádnou překážku, která by jim bránila v tom, aby jednali v souladu s pro ně méně vyhovujícím výkladem normy, který se později ukázal jako správný. K marnému uplynutí promlčecí doby došlo výlučně v důsledku jednání dovolatelů, které lze označit přinejmenším za nedostatečně obezřetné.
8. Ústavní soud České republiky Nálezem ze dne 3. dubna 2018 pod sp.zn. II. ÚS 76/17 rozhodl, že rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 19.10.2016 č.j. 30 Cdo 4776/2014-152, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.6.2014 č.j. 20 Co 267/2014-117 a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15.10.2013 č.j. 10 C 190/2010-104 bylo porušeno právo stěžovatelů na spravedlivý proces zaručené čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na náhradu škody zaručené čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a tato rozhodnutí zrušil. Svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že institut dobrých mravů je jakousi otevřenou „branou“, kterou mohou být do podústavního práva „vpuštěny“ ústavní hodnoty a principy v situacích, kdy výklad zákona vede k nespravedlivým či z ústavního hlediska jinak problematickým a nepřiměřeným důsledkům. Dobré mravy totiž mohou a mají napomáhat obecným soudům při hledání ústavně konformního řešení konkrétní projednávané věci. Zánik nároku v důsledku uplynutí promlčecí doby může být v individuálních případech nepřiměřeně tvrdým postihem poškozeného ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil. V poměrech účastníků byl dlouhodobě zastáván právní názor, že nárok na náhradu nemajetkové újmy promlčení nepodléhá. Tento právní názor byl částečně překonán až rozsudkem velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12.11.2008 sp.zn. 31 Cdo 3161/2008. Uvedené rozhodnutí se však vztahovalo pouze na promlčení práva na náhradu nemajetkové újmy v penězích jakožto specifické formy zadostiučinění. Pro omluvu a jiné formy morální satisfakce nadále platilo, že jsou nepromlčitelné, a to až do přijetí rozsudku

Nejvyššího soudu ze dne 23.4.2013 sp.zn. 30 Cdo 2387/2012. K výkladu právní normy, v jehož intencích dovolatelé jednali, se přiklonil odvolací soud ve svém rozsudku ze dne 19.4.2012 č.j. 20 Co 64/2012-48. Žalobci v době uplatnění svých nároků mohli být v pochybnostech o výklad právní normy a spoléhali na pro ně příznivější výklad právní normy. Žalobci nárok uplatnili krátce po uplynutí promlčecí lhůty, což svědčí právě o tom, že se snažili ve spletité situaci výkladu právní normy náležitě zorientovat. Tím, že obecné soudy při posuzování námítky promlčení vznesené státem nezohlednily při aplikaci nové judikatury též dobrou víru a právní jistotu žalobců, porušily zásadu předvídatelnosti soudního rozhodování, resp. předvídatelnosti zákona v materiálním smyslu jako jednoho ze základních principů právního státu.

9. Z výpovědi žalobce a) [REDAKCE] [REDAKCE] z výpovědi žalobkyně b) [REDAKCE] [REDAKCE] (nyní [REDAKCE] z výpovědi žalobkyně c) [REDAKCE] [REDAKCE] z úředních záznamů o podání vysvětlení, z úředního záznamu dílu B soud zjistil, že dne 12.9.2009 se žalobci sešli kolem 14 hodiny na Palackého náměstí s přáteli a společně šli na roh Apolinářské ulice. Tam je dům, který byl již obsazen několika lidmi. Nejprve je policisté kolem 17 hodiny začali vytlačovat z ulice Apolinářská do ulice Na Slupi. Později začal antikonfliktní tým megafonem vyzývat, aby lidé ustoupili z vozovky a neblokovali provoz. Přestože se celou dobu zdržovali na chodníku, zásahová jednotka začala agresivním způsobem vytlačovat lidi i z chodníků, a to vhazováním rozbušek a stříkáním slzného plynu, to se stalo okolo 20 hodiny. Po tomto zásahu se rozprchli a sešli se asi za hodinu a půl na rohu ulic Viničná a Apolinářská ještě s jinými účastníky. Někteří začali skandovat hesla na podporu squatterů. Bez jakéhokoli upozornění se hnula proti nim zásahová jednotka do té doby stojící několik desítek metrů pod nimi. Když se dali na útěk se shora ulice jim však zatarasila cestu jiná policejní jednotka, takže nebylo kam utéci. Většinou za silného řevu se všichni položili na zem, někomu i pomohli, aby se položil na zem. Zde setrvali několik desítek minut, až po nějaké době jim dovolili, aby si dali pod sebe batohy. Po té je nechali stoupnout ke zdi s rukama nahoru. Po nějaké době je přemístili do antonu, když jim před tím prohlédli osobní věci. Když přijeli před Bartolomějskou, tak zde čekali asi dvě hodiny, v přeplněném vydýchaném autě. Poté mohli jít dovnitř husím krokem, drželi se předchozího oběma rukama se sklopenou hlavou. Při tom je policie natáčela. Šli rovnou dolů po schodech do sklepa. Všechny nutili, aby stáli s rukama nahoře u zdi. Mezi tím probíhala prohlídka před vstupem do cel. Poté jim odebírali a znovu prohlíželi věci. Poté je postupně odváželi na jiné služebny k podání vysvětlení. Na žalobce a) se dostala řada až v 9 hodin, kdy ho odvezli vozem do Stodůlek. Po té co přijel na služebnu, ho připoutali k trubce. Poté co jim podal vysvětlení, ho propustili. Ke stravě dostali pouze dva plátky oschlého chleba. Cely byly přeplněné, nešlo se ani natáhnout, nedostali žádné přikrývky. Toaleta byla k dispozici s velkým zpožděním. Nebyl jim umožněn telefonní hovor. Žalobkyně b) byla zadržena 14 hodin, z toho 5 hodin strávila s rukama u zdi a asi 5 hodin v cele. Slyšela pouze výzvu, že nemají blokovat dopravu, žádnou jinou výzvu neslyšela. Žalobkyně c) [REDAKCE] [REDAKCE] žádnou výzvu k opuštění prostoru neslyšela. Poprvé až na Zličíně se dozvěděla, proč byli zadrženi, a to z důvodu neuposlechnutí výzvy veřejného činitele. Celou dobu byla spoutána a asi kolem 9 hodiny jí propustili. Na toaletu se dostala asi po půl hodině po žádosti. Odmítali jí dát telefon k dispozici. Z úředních záznamů, že žalobce a) byl dne 12.9. v 21.45 hodin omezen na svobodě, z důvodu přestupku § 47 odst. 1 písm. a) zák.č. 200/1990 Sb., důvody zajištění § 26/1 písm. f), poté co byl vyslechnut byl propuštěn 13.9.2009 v 11:00 hodin. Žalobkyně b) byla omezena na osobní svobodě dne 12.9.2009 ve 22 hodin z důvodu přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zák.č. 200/1990 Sb. Propuštěna byla 13.9.2009 v 11:15 hodin. Žalobkyně c) byla omezena na svobodě 12.9.2009 v 21.45 hodin z důvodu přestupku podle § 47 odst. 1 písm. e) zák.č. 200/1990 Sb. a důvody zajištění podle § 26/1 písm. f) zák.č. 273/2008 Sb. a propuštěna dne 13.9.2009 v 8:50 hodin. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] že dne 12.9.2009 se účastnila demonstrace. Nejdříve byli na Palackého náměstí a poté se přemístili do Apolinářské ulice. Celé odpoledne byl přítomen kordon policie. Postupně je vytlačovali z Apolinářské ulice a někdy kolem 20:00 hodiny je policie vyzvala,

aby opustili vozovku, jinak budou vytlačeni silou. Policie je pak začala vytlačovat i z chodníku, běželi k nim těžkooděnci a policie použila rozbušek. Opustili tedy prostor a sešli se opět na Palackého náměstí. Za nějakou dobu šli zpátky horem Viniční ulicí směrem k budově v Apolinářské. Bez jakékoliv výzvy se těžkooděnci rozběhli k nim, když se chtěli otočit, tak zjistili, že jsou obklíčeni. Byli donuceni si lehnout na zem. Nedostali poučení proč si mají lehnout na zem. Ona ležela asi 20 minut. Poté byli odvedeni do antonu a převezeni do Bartolomějské ulice. Vůbec jim nebylo řečeno, proč jsou zatčeni. Stáli s rukama na zdi. Poté je postupně přiváděli do cel. Nedostali žádné příkrývky, cely byly přeplněné. Dostali vodu a dva kusy chleba. Z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] že přišel na roh Apolinářské a Na Slupi, zásahová jednotka je vyzvala, aby neblokovali ulici. Asi za šest až osm hodin Sbor pořádkových sil začal vytlačovat lidi i z chodníku. Poté se policie rozhodla zasáhnout a házela rozbušky. Z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] že se zúčastnil demonstrace na podporu squattingu. Po výzvách policie, aby opustili vozovku se procházeli pouze na chodnicích a jediný, kdo blokoval vozovku, byla policie sama. Poté když byla tma, je policie pomocí rozbušek začala vytlačovat a oni se rozutekli. Po jedné až dvou hodinách se sešli znovu, aby podpořili účastníky na domě. Policie je bez výzvy zablokovala. Rozestavěli je podél zdi a to s rukama na zdi. Pak byl vsazen do antonu a odvezen do Bartolomějské ulice. Nikdo mu neřekl důvod zadržení. Na celách nedostali deku, ke stravě dostali dva krajíce chleba. Poté je rozváželi po policejních stanicích po Praze. Z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] že se zúčastnila akce, která proběhla v klidu. Čím dál více začalo být těžkooděnců. S kamarádkou odešla na čaj. Za chvíli slyšeli rozbušky, vyběhli z kavárny a viděli, jak lidé utíkají, tak začali utíkat také. Pak se všichni sešli na Palackého náměstí a dohodli se, že se půjdou podívat na to co je s lidmi na baráku. Šli Apolinářskou ulicí, až dolu k domu nešli, protože tam byla barikáda. Mezitím zjistili, že je těžkooděnci skřípli a řvali na ně, ať si lehnou na zem, tak si lehli. Pak byla vyzvána, aby šla k antonu. Nikdo jim neřekl, proč jsou zadrženi. Pak čekali nějakou dobu v Bartolomějské a pak je dali do cel. Byl jim poskytnut pouze chleba. Deku jim poskytnuta nebyla a nikdo jim nesdělil, z jakého důvodu se tam nacházejí. Poté co se šli podívat, zda jsou kamarádi v baráku v pořádku, tak to nemělo nic společného s první demonstrací. Zákrok policie neměl nic společného se situací, která byla předtím, protože tu policie rozehnala. Z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] že zúčastnil pokojné demonstrace na podporu squattingu, která začínala asi od 16:00 hodin. Byli vyzváni policií okolo 20 hodiny k opuštění ulice Apolinářská a Na Slupi. Poté policie použila slzný plyn, rozbušky, výbušky a tonf. Chtěli vyjádřit podporu lidem, co zůstali v domě, a proto asi zhruba po hodině nebo po hodině a půl se vrátili, a to směrem ze shora z Apolinářské ulice. V Apolinářské ulici stál kordon a oni 50m nad tímto kordonem, k objektu se vůbec nedostali. Najednou se kordon zničehonic proti nim rozběhl, takže se obrátili, ale v tom tam byl další kordon ze shora. Poté co je policie takto přehradila, je donutila lehnout si na zem s rukama nad hlavou. Takto leželi asi 45 minut., poté co leželi na zemi, postupně stáli u zdi s rukama nahoru. Poté je přemístili do antonu. Když přijeli před Bartolomějskou ulicí, čekali půl hodiny v antonu. Jediná výzva, která zazněla, byla před 20 hodinou, a to k opuštění prostoru. Z vyhodnocení BO „SQUAT“, že v době od 11.9.2009 8 hodin bylo vyhlášeno bezpečnostní opatření SQUAT a bylo prováděno nepřetržité monitorování natipovaných objektů. Dne 12.9. ve 14 hodin došlo ke shromáždění cca 100 osob na Palackého náměstí. Téhož dne se průvod squatterů vydal na pochod z Palackého náměstí směrem k budově nádraží Vyšehrad. Během tohoto pochodu došlo v 15:38 hodin k vniknutí skupiny cca 20 squatterů do opuštěného objektu v ul. Apolinářská č. 1/443, Praha 2. V době od 16 hodin byly postupně prováděny úkony, kdy mimo jiné byla kontaktována zástupkyně majitelů objektu a bylo získáno její vyjádření, že majitelé nesouhlasí s pobytem cizích lidí ve svém objektu a žádají policii o součinnost, bylo provedeno zajištění objektu proti případnému vniknutí dalších osob. Mgr. Martin Červíček, plk. Mgr. Martin Vondrášek a plk. Mgr. Jan Koníř ve spolupráci s AKT týmem komunikovali se shromážděnými osobami. Z důvodu zajištění a vyklizení prostoru pro případný policejní zákrok byl ve 20:21 hodin proveden po opakované marné výzvě k opuštění stanoveného prostoru, zákrok pod jednotným velením silami SPJ KŘPHMP v prostoru ulice Na Slupi směrem k ulici Svobodova.

Na základě zjištěných poznatků z Městského kamerového systému, že squatteréři shromažďují dlažební kostky a staví v prostoru ulic Viničná, Apolinářská zátarasy z dopravního přenosného značení, byl v tomto prostoru proveden ve 21:43 hodin dne 12.9.2009 opět zákrok pod jednotným velením SPJ, při kterém bylo zajištěno na základě ust. § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb. celkem 76 osob. Z úředního záznamu- SQUAT Praha 2 Na Slupi x Apolinářská ze dne 14. září 2009, že mjr. Mgr. Jiří Stejskal byl dne 12.9.2009 společně se 163 policisty SPJ velen na BO v souvislosti s konáním demonstrace příznivců squattingu na Palackého náměstí na Praze 2, kteří se vydali na průvod do ulice Na Slupi, kde část z nich neoprávněně vnikla do objektu Apolinářská 1/434. Do objektu vniklo asi 20 osob. V době okolo 18:00 hodiny se do objektu pokusil vniknout zbytek osob, které se v daný okamžik nacházely před objektem. V 18:05 účastníci shromáždění byli vyzváni k zanechání protiprávního jednání a uposlechnutí výzev zakročujících policistů. V 18:15 se shromážděné osoby přesunuly do vozovky před objektem v ulici Na Slupi. Vzhledem k tomu, že bránily v provozu motorových vozidel i tramvají, vydal velitel BO pokyn k provedení služebního zákroku s cílem obnovit provoz na uvedené komunikaci. Výzvy účastníkům byly dány policistou AKT prostřednictvím megafonu a jejich cílem bylo upozornit shromážděné osoby na nebezpečí pohybu na vozovce, odvrácení od jejich protiprávního jednání a výstraha, že proti nim může policie zasáhnout s použitím donucovacích prostředků. Při následném služebním zákroku byly v zájmu obnovení veřejného pořádku použity donucovací prostředky proti několika neztotožněným účastníkům shromáždění. Vzhledem k tomu, že shromážděné osoby neuposlechly výzvy dávané policistou AKT prostřednictvím megafonu, vydal v 19:30 hodin pokyn k provedení služebního zákroku a vytlačení osob z vozovky. V době okolo 20:00 hodin když policisté vyzývali k opuštění vozovky, zaútočilo několik desítek osob na policisty. Vzhledem k této situaci provedl služební zákrok s použitím donucovacích prostředků, shromážděné osoby rozptýlil do okolních ulic a zabránil jim v protiprávním jednání. Ve 21:35 hodin od velitele BO obdržel informaci, že skupina asi 70 osob v prostoru mezi ulicemi Na Slupi a Sokolská na některých místech rozebírá dlážděné chodníky, dlažební kostky ukládá do batohů a kapes a z předmětů nalezených na ulicích se pokouší vybudovat na vozovkách barikády. V ulici Apolinářská poblíž křižovatky s ulicí Viničná se těmto osobám podařilo umístit do vozovky větší množství různého materiálu a znemožnit průjezd vozidel. V tento okamžik začal jeden z mužů na terase objektu vyzývat megafonem k boji s policií. Následně bylo zjištěno, že část skupiny asi 43 osob, se pokouší proniknout v ulici Apolinářská do objektu. Tyto osoby byly po marných výzvách k zanechání protiprávního jednání zajištěny. Další část skupiny, 32 osob se pokusila proniknout z ulice Viničná do výše uvedeného objektu. Tyto osoby byly zajištěny po marných výzvách k zanechání protiprávního jednání. Z vyhodnocení nasazení antikonfliktního týmu Krajského ředitelství policie hl.m. Prahy ze dne 13. září 2009, že akce na Palackého náměstí začala ve 14:00 hodin. Členové týmu vstoupili do jednání s účastníky shromáždění. Cca hodinu po začátku shromáždění se část skupiny začala po malých skupinkách oddělovat a vzdalovat z místa shromáždění, a to do různých směrů. Předpoklad obsazení objektu byl potvrzen během průvodu, cca 30ti členná skupina obsadila dům na adrese Apolinářská 8. Ulice podél domu byla ze strany policie přehrazena dvojčlennou hlídkou, k nimž se přidali členové týmu a taktéž na místo dorazilo vozidlo KPJ Praha. Členové týmu se spojili s osobami, se kterými jednali na Palackého náměstí a tyto upozornili na to, že pokud dojde z jejich strany k porušení zákona, bude Policie nucena provést zákrok. Organizátory byl přislíben pokojný průběh. Současně byli vyzváni k doložení právního vztahu k nemovitosti, což však neučinili. Ze strany policie bylo předloženo prohlášení vlastníka nemovitosti, že si nepřejí přítomnost cizích osob v nemovitosti. Po domluvě s vyjednávacím týmem, se členové týmu snažili megafonem upozorňovat účastníky, aby se nedopouštěli protiprávního jednání, zejména dalšího obsazování nemovitosti, čehož však tyto neuposlechly a snažili se do nemovitosti dostat pomocí horolezeckého lana. Přes veškerou snahu členů týmu se nepodařilo zabránit obsazení nemovitosti dalšími aktivisty, a proto byl dán pokyn k zákroku ze strany SPJ Praha. Při, ale i po provedeném zákroku se aktivisté spojili do tzv. živého řetězu a snažili se zabránit

vytlačení z místa. Po provedeném zákroku byli aktivisté vytlačeni dále od nemovitosti a snažili se na zasahující policisty házet různé věci. Po uvedeném zákroku aktivisté vyžadovali přítomnost členů AKT na místě, aby objasnila skutečnost, proč došlo ze strany policie ke služebnímu zákroku, při kterém bylo užito obušků. Po té co se situace na místě za účasti AKT uklidnila, skupina aktivistů zůstala stát na křižovatce ulic Apolinářská a Na Slupi a nechtěli toto místo opustit. Po upozornění členy AKT týmu, kdy byly výzvy dávány megafonem, s tím, že se dopouštějí protiprávního jednání tím, že stojí na vozovce a porušují zákon o provozu na pozemních komunikacích, se část aktivistů z vozovky přesunula na chodník a část zůstala na přechodu pro chodce v domnění, že zde zákon neporušují, když dokola přecházejí uvedený přechod. Aktivisté byli vyzváni k opuštění přechodu. Okolo 19:30 hodin členové AKT za použití megafonu opět opakovaně vyzývali aktivisty k upuštění od protiprávního jednání, ale ani na tyto výzvy opět nereagovali ani poté, co byli upozorněni na možnost provedení služebnímu zákroku. Po provedení zákroku členové týmu zůstali na místě pro případ, že by se aktivisté vrátili k zátarasům, které byly vytvořeny na ulici Vyšehradská a přilehlém okolí. Z výpovědi svědka mjr. Mgr. Jiřího Stejskala, že dne 12.9.2009 byl na akci jako velitel pořádkové jednotky. V daném případě činili bezpečnostní opatření, a to jednak vymezili prostor, a to jednak pomocí policie a jednak pomocí pásek. Snažili se zamezit, aby lidé pronikali do objektu. Podařilo se jim, že se osoby vzdalovaly dál a dál od objektu. Podařilo se jim dav rozptýlit, vytlačit z vozovky směrem na chodníky. Jeden z posledních zásahů byl, že obdrželi informaci, že v horní části směrem ze shora od ulice Sokolské je další skupina, která se snaží jít dolů. Podařilo se jim je lokalizovat. Velitel bezpečnostního opatření obdržel informaci, že skupina lidí přemísťuje dopravní značení směrem do silnice, tahá nějaké zábrany do silnice. Bylo povoláno několik družstev. Skupina lidí se začala přibližovat k objektu a dostali pokyn od velitele bezpečnostního opatření, aby provedli zákrok proti těmto osobám. Jeho úkolem bylo koordinovat zásah, a to prostřednictvím radiostanice. Přímou na místě nebyl. Jedno z družstev řeklo, že skupinu našli a že je vyzvou k tomu, aby se nepřibližovali k objektu, neboť policie tento prostor vymezila s tím, že v případě neuposlechnutí, dojde k omezení osobní svobody. Dostal zprávu, že se mělo jednat asi o 70 lidí s tím, že část se jich obrátila a odešla a ostatní co neuposlechli, byli zadrženi. Výzvu osobně nedával, dávali ji policisté, kteří byli na místě. Policisté mají zautomatizované, že před zásahem zazní vždy výzva. Výzva nezazní, pouze je-li nebezpečí z prodlení. Nebyl informován, že by bylo nebezpečí z prodlení a také vzhledem k tomu, že se část osob otočila, tak výzva zaznět musela. Služební zákrok byl úplně jinde a nepředpokládali, že budou muset v tomto místě zasahovat. Pokud jde o obrazové záznamy, soustředili se na dolní část. U horní části nepředpokládali, že zde bude prováděn zásah, proto neměli nachystané záznamové zařízení. Obdrželi relaci od 4. oddělení, že skupina lidí se otočila a skupina pokračovala dál. Policejní zásah byl proti osobám, které se dopouštěly protiprávního jednání. Jak to proběhlo v daném případě neví, ale podle metodiky to zpravidla je tak, že při čelní straně jsou výzvy, pokud nedojde k uposlechnutí výzev a osoby pokračují dál, pak se osoby sevrou a dochází k jejich střežení do doby, než jsou odvezeny, eskortovány nebo dokud nepominou důvody pro omezení osobní svobody. V daném případě velitel rozhodl o omezení osobní svobody, proto se čekalo na eskorty. Průběh eskorty záleží na vyhodnocení policisty. V daném případě byl určitý prostor, kdy se čekalo na eskortní vozidla, proto některé osoby, které neuposlechly výzev, byly položeny na zem. Z výpisu z informačního systému Policie ČR „MAJÁK“, že 21:03 hodin celá skupina je nyní Apolinářská-Viničná. Ve 21:06hodin poznatek od SKPV Na Apolinářský Squateři si berou kostky z ulice, ve 21:37 dle MKS Viničná Apolinářská- sq. rozebírají mobilní dopravní značení z ulice Viničná a skládají to na sebe pod kamerou směrem dolů k ul. Na Slupi. Ve 21:38 hodin na místo přijelo SPJ, sq. utekli směrem do ulice Studničkova, v 21:43 hodin Lekce 40 má na kř.Apolinářská-Viničná asi 40 lidí, které budou realizovat.21:48 Logika 581 Albertov x Na Slupi skupina cca 40 zájmových osob. Z dopisu Obvodního ředitelství Policie Praha II. ze dne 13.listopadu 2009, že ředitelka JUDr. Zdeňka Brotánková, se žalobci a) písemně omluvila, že byl připoután na místním oddělení Policie ČR Stodůlky pomocí pout k tyči. Z dopisu Obvodního ředitelství policie Praha II, že v dopise ze

dne 30.listopadu 2009 ředitelka plk. JUDr. Zdeňka Brotánková uvedla, že na podkladě prošetření byla stížnost žalobkyně b) shledána důvodná v části, že nebyla řádně informována příslušníky Policie České republiky při svém pobytu v prostředí policejních cel dne 13.9.2009 o dalším předpokládaném úředním postupu a o předpokládaném omezení osobní svobody v rozporu s ust. § 13 zákona č. 273/200/ Sb., že v rozporu s ust. § 24 odst. 1 policejního zákona byla faktickými pokyny příslušníků policie dne 13.9.2009 v prostoru policejních cel vystavena situaci, kdy nejméně od 00:00 hodin do 03:00 hodin byla nucena stát čelem ke zdi s rukama nad hlavou, a to i přesto, že pro takové pokyny ze strany příslušníků neexistovaly žádné zákonné důvody, v rozporu s ust. § 33 odst. 1 a 4 policejního zákona byla umístěna do policejní cely společně s takovým počtem osob, pro který nebyla policejní cela schválena, nebyly tak zajištěny dostatečné podmínky pro odpočinek a nebyl poskytnut dostatečný oděv, když jí bylo chladno a nebyla poskytnuta dostatečná strava. V rozporu s ust. § 9 policejního zákona se žalobkyně b) označený příslušník policie vůči ní dne 13.9.2009 na místním oddělení Smíchov nevhodně choval, když jí tykal a nevhodně se vůči ní vyjádřil. Za toto se jí omluvila. Z dopisu Obvodního ředitelství policie Praha II, že dne 15.října 2010 byl k rukám zástupkyně žalobců zaslán dopis, ve kterém bylo uvedeno, že při zajištění žalobců došlo ze strany příslušníků policie k nesprávnému úřednímu postupu, který byl založen zejména porušením ustanovení § 33 odst. 1,4 zákona č. 273/2008 Sb.a ředitelka se za jednání svých podřízených, kteří protiprávně zasáhli do práv žalobců omluvila. Z DVD soud zjistil, že průvod lidí šel dne 12.9.2009 z Palackého náměstí do ulice Na Slupi, kde byl dům na rohu Apolinářské a Na Slupi již obsazen squatterry. Lidé stáli a pohybovali se na chodnicích, někteří i v prostoru silnice. Člen antikonfliktního týmu megafonem několikrát vyzýval osoby, aby jménem zákona opustili vozovku, že se dopouští přestupku proti zákonu o provozu na pozemních komunikacích, aby zanechali svého protiprávního jednání, neuposlechnou-li, může být proti nim použito donucovacích prostředků nebo mohou být zajištěni. Okolo 19:30 hodiny policisté rozptýlili dav z ulice Na Slupi.

10. Podle § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb. policista je oprávněn zajistit osobu, která byla přistižena při jednání, které má znaky správního deliktu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci.
11. Podle ust. § 11 písm. a),c) téhož zákona policista a zaměstnanec policie jsou povinni dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma, postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem.
12. Podle ust. § 33 odst 1 a 4 téhož zákona cela musí být hygienicky nezávadná a musí odpovídat svému účelu. Osoba umístěná v cele má právo na přiměřený odpočinek včetně spánku, na poskytnutí nezbytných léků a zdravotních pomůcek, dostatečný přístup k vodě a toaletě, jakož i na provedení základní hygieny. Dále má právo na poskytnutí stravy třikrát denně v přiměřených intervalech.
13. Podle ust. § 53 odst. 1,2 téhož zákona policista je oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku. Před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.
14. Podle ust. § 59 odst. 1 téhož zákona při zákroku pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacího prostředku a zbraně může na místě zákroku rozhodnout také nadřízený tohoto velitele, který

tímto rozhodnutím přebírá velení do ukončení zákroku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití donucovacího prostředku nebo zbraně musí být zadokumentováno záznamovou technikou se zvukem nebo v listinné podobě.

15. Podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. přestupku se dopustí ten, kdo neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.
16. Podle § 13 odst. 1 zák.č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
17. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a odst. 2 OdpŠk se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
18. Podle čl. 8 odst. 1,2 ústavního zákona 23/1991 Sb. osobní svoboda je zaručena. Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku.
19. Dne 12.9.2009 se žalobci zúčastnili akce na podporu squatterů, která proběhla v ulici Na Slupi. Policie průběžně asi do 19:30 hodiny vyzývala účastníky shromáždění na podporu squattingu, aby opustili vozovku, že se tím dopouštějí přestupku proti zákonu o provozu na pozemních komunikacích, že pokud neuposlechnou výzvy, mohou být proti nim použity donucovací prostředky nebo mohou být zajištěni. Poté policie za použití donucovacích prostředků rozptýlila dav. Žalobci i slyšení svědci [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděli, že asi za hodinu a půl se znovu sešli v Apolinářská ulici, kde chvíli postávali, když zezdola k nim začala přicházet policejní eskorta, po té co se otočili, přicházela eskorta i se shora, a oni nemohli uniknout. Jak žalobci, tak svědci vypověděli, že nebyla předem dána žádná výzva. Žalovaný ani přes výzvu soudu neprokázal, že policisté na tomto jiném místě a po časové prodlevě vyzývali osoby, aby upustily od protiprávního jednání, ani co bylo mělo být předmětem tohoto protiprávního jednání. Toto neprokázal ani svědek [REDAKCE] [REDAKCE] když uvedl, že on osobně na místě samém nebyl, výzvy osobně nedával a jeho úkolem bylo koordinovat zásah. Ani výpisy z relace neprokazují, že by byla dána výzva. V relaci je uvedeno, že „na místo přijelo SPJ, squatterři utekli“, nelze z toho dovozovat, že když se část osob otočila, tak musela zaznít výzva, squatterři mohli utéct už jen z důvodu, že přijela policie.
20. Žalobci se nedopustili přestupku neuposlechnutí výzvy a jejich zajištěním a omezením na svobodě došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Jak uvedl Nejvyšší soud České republiky ve svých rozhodnutích je omluva projevem slušnosti, a stát, způsobí-li újmu, by se za ni měl omluvit i nad rámec výslovného požadavku poškozeného. Žalovaný se již žalobcům omluvil za to, že byli umístěni v celách, jež vylučovaly realizaci práva na odpočinek, že nebyla poskytnuta dostatečná strava. Neomluvil se však za omezení osobní svobody a způsob realizace zajištění, kdy žalobci museli ležet po nějakou dobu na zemi nebo stát s rukama nahoře a následně jít „husím krokem“. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobě vyhověl.

21. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř.. Náklady řízení představují náklady zastoupení, a to 3x režijní paušál po 300 Kč při zastoupení obecnou zmocněnkyní (předžalobní výzva, blanketní žaloba + doplnění žaloby, vyjádření ze dne 7.6.2011), náklady právního zastoupení za 6 úkonů právní služby (odvolání, vyjádření ze dne 25.7.2012, 4.10.2012 účast na jednání, doplnění návrhů důkazů za¹/₂ úkon, 13.12.2012 účast na jednání, za¹/₂ úkon doplnění návrhů důkazů, 14.4.2013 vyjádření) za dva účastníky, kdy advokátní tarif je 2 500 Kč za jednoho účastníka snížený o 20% za každého účastníka, 6x režijní paušál po 300 Kč, cestovní náhrada za dvě cesty (4.10.2012 a 13.12.2012) osobním automobilem, jedna cesta tam a zpět 423 km při spotřebě motorové nafty 9,1l/100km, 2 x 2900,9 Kč, a náhrada za promeškaný čas 2 cesty x2(tam a zpět) x 2,5 hodiny x 100 Kč, což činí 1 000Kč, celkem 6 801,8 Kč + DPH ve výši 6 846,38 Kč ; 5 úkonů právní služby (účast u jednání 27.6.2013, 15.10.2013, odvolání ze dne 27.12.2013, účast před odvolacím soudem 26.6.2014 a dovolání 16.9.2014), při zastupování 2 účastníků kdy advokátní tarif je 2 500 Kč snížený o 20% za každého účastníka, 5x režijní paušál po 300 Kč, cestovní náhrady za dvě cesty, jedna cesta 417 km při spotřebě benzínu 7l/100km, což činí 2x255 Kč a náhrada za promeškaný čas 2 cesty x2 x 2,5 hodiny x 100 Kč, což činí 1000Kč, celkem tedy 6 110 Kč, 3 úkony právní služby(účast na soudním jednání dne 27.9.2018, 11.12.2018 a 15.1.2019 při zastupování 2 účastníků kdy advokátní tarif je 2 500 Kč snížený o 20% za každého účastníka, cestovní náhrada za tři cesty Břeclav x Praha a zpět, jedna cesta 522 km při spotřebě benzínu 6 l/100km, což činí 2x 3 043,30Kč(za rok 2018) a 1x 3 176,90Kč) rok 2019) a náhrada za promeškaný čas 3h x 100, což činí 1 800 Kč, celkem tedy 11 063,50 Kč. Náklady celkem za žalobce a) a c) činí 85 911,68 Kč. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení před Ústavním soudem, neboť o nákladech řízení před ústavním soudem rozhoduje Ústavní soud sám podle ust. § 62 zákona č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu.
22. Náklady žalobkyně b) činí náklady za právní zastoupení za 6 úkonů (odvolání, vyjádření ze dne 25.7.2012, 4.10.2012 účast na jednání, doplnění návrhů důkazů za¹/₂ úkon, 13.12.2012 účast na jednání, za ¹/₂ úkon doplnění návrhů důkazů, 14.4.2013 vyjádření) kdy advokátní tarif je 2 500 Kč snížený o 20% za zastupování více osob, DPH 2 520, 5 úkonů právní služby (účast u jednání 27.6.2013, 15.10.2013, odvolání ze dne 27.12.2013, účast před odvolacím soudem 26.6.2014 a dovolání 16.9.2014), při zastupování více účastníků, kdy advokátní tarif je 2 500 Kč snížený o 20% za každého účastníka. Náklady celkem 24 500 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Praha 15. ledna 2019

JUDr. Marie Filippiová v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Elena Bocková